

Негативно впливає на фінансовий стан підприємств міського електричного транспорту нерегульованість ринку міських пасажироперевезень. Приватні автотранспортні перевізники дублюють маршрути міського електротранспорту, відбираючи платоспроможних пасажирів.

За таких умов збитки підприємств міського електротранспорту зростають. Вони виконують нерентабельні, але соціально важливі перевезення. Тому фінансування їх діяльності має велике соціальне значення.

Таким чином, сучасний стан підприємств міського електричного транспорту є кризовим. Підприємства галузі функціонують збитково, спрацьованість основних виробничих фондів досягла граничного рівня, постійно не вистачає коштів на оновлення та капітальний ремонт рухомого складу, незадовільно вирішуються питання технічних інновацій і технологічної модернізації.

Список використаних джерел:

1. Фоменко Г. Р. Транспортна інфраструктура і проблеми міст. Проблеми розвитку міського середовища: збірник наукових праць Вип. 2 (16). Київ: Національний авіаційний університет, 2016.

2. Шиба О.А. Вплив розвитку транспортної інфраструктури на економічне зростання країн-членів Європейського Союзу : автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.02; наук. керівник Л.А. Українець; ЛНУ імені Івана Франка. Львів, 2017. 20 с.

3. Розкоркувати Львів. Як лікуватимуть хвороби транспортної інфраструктури. Твоє місто. 2018. URL: http://tvoemisto.tv/exclusive/rozkorkuvaty_lviv_yak_likuvatymut_hvoroby_transportnoi_infrastruktury_85978.html.

4. Підсумки роботи транспорту Львівської області у січні 2018 року: експрес-випуск / Держстат Головне управління статистики у Львівській області, 2018. URL: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/express/2018/v2204_34.pdf.

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Лелюк Н. Є., канд. екон. наук, доцент, Литвин С.В., магістр, Кірієнко Д. І, бакалавр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Сільське господарство є однією з провідних галузей економіки України, яка забезпечує населення продовольством, а промисловість - сировиною.

Виробництво сільськогосподарської продукції має особливості, що необхідно враховувати при організації бухгалтерського обліку.

Головним засобом виробництва у сільському господарстві є земля. Земля не зношується, щодо неї не нараховують амортизацію. Оскільки земля - основний фактор сільськогосподарського виробництва, виникає необхідність точного обліку вкладень у підвищення її родючості. Це пов'язано і з тим, що земельні ділянки мають різну продуктивність.

Сільськогосподарське виробництво пов'язане не тільки з технологічними, речовими та організаційними, а й із біологічними факторами і кліматичними умовами. Специфічними засобами виробництва є живі організми, вирощування яких залежить від природних та біологічних факторів і триває часто кілька років. У зв'язку з цим бухгалтерський облік покликаний фіксувати зміни, результат біологічних перетворень (приріст живої ваги, приплід тощо).

Вплив природних умов на хід виробничого процесу зумовлює сезонність сільськогосподарського виробництва і нерівномірність використання робочої сили та сільськогосподарської техніки. Собівартість сільськогосподарської продукції визначають раз на рік.

Тривалість виробничого циклу, період якого може перевищувати рік, викликає необхідність розмежування витрат. Витрати протягом звітного року здійснюють нерівномірно. Для сільськогосподарських підприємств характерний нерівномірний вихід продукції (в рослинництві - раз на рік, у тваринництві - щоденно (молоко, яйця) або в певні періоди (мед, вовна).

Вироблений у господарстві готовий продукт частково використовують у господарстві у вигляді насіння, садивного матеріалу, кормів, підстилки тощо.

Сільськогосподарські підприємства частину потрібних їм засобів і предметів праці відтворюють власними силами (приплід, вирощують молодняк, тварин переводять в основне стадо, садивний матеріал для багаторічних насаджень і т. д.).[1]

Для сільськогосподарських підприємств характерним є те, що в результаті виробництва отримують кілька видів продукції (молоко, приплід, зерно і солону тощо).

Біологічний актив - тварина або рослина, яка в процесі біологічних перетворень здатна давати сільськогосподарську продукцію та/або додаткові біологічні активи, а також приносити в інший спосіб економічні вигоди. Біологічні перетворення - це процес якісних та кількісних змін біологічних активів.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про біологічні активи і про одержані у процесі їх біологічних перетворень додаткові біологічні активи та сільськогосподарську продукцію визначені у П(С)БО-30 "Біологічні активи", що набуло чинності з 01.01.2007 р. Його норми підприємства та організації застосовують щодо сільськогосподарської діяльності.

Об'єктом обліку біологічних активів є їх види: зернові, технічні, олійні культури, велика рогата худоба, свині тощо.

До поточних біологічних активів рослинництва належать зернові, овочеві, технічні кормові культури, розсадники.[2]

Поточні біологічні активи рослинництва, які не досягли зрілості та технологічний процес їх створення не завершено, при цьому можна достовірно визначити їх справедливую вартість, визнають активом і відображають у поточних біологічних активах. На момент збирання урожаю такі біологічні активи списують із балансу з віднесенням їх вартості на витрати виробництва:

Якщо визначити справедливу вартість поточних біологічних активів рослинництва неможливо і технологічний процес їх створення не завершено, такі поточні біологічні активи оцінюють за виробничою собівартістю і відображають в обліку як незавершене виробництво.

Сільськогосподарська продукція - актив, одержаний у результаті відокремлення від біологічного активу, призначений для продажу, переробки або внутрішньогосподарського споживання

Так, зазначені особливості впливають на організацію бухгалтерського обліку сільськогосподарських підприємств:

- 1) для сільськогосподарських підприємств характерним об'єктом обліку є біологічні активи;
- 2) собівартість продукції визначають у кінці року;
- 3) не нараховують амортизацію на землю;
- 4) обліковують витрати минулих періодів під урожай поточного року і витрати поточного року під урожай майбутніх років;
- 5) рівень собівартості одного виду продукції залежить від собівартості іншого;
- 6) витрати обліковують за галузями, культурами, виробничими підрозділами.

Список використаних джерел:

1. Бухгалтерський облік на сільськогосподарських підприємствах: Підручник. / Радченко О. Ю., Грачова Р. М та ін.; за ред. проф. М. Ф. Огійчука. – Київ : вища освіта, 2015. – 800 с.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи», затверджене наказом Мінфіну України від 18.11.2005 р. № 790. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http //www.rada.gov.ua](http://www.rada.gov.ua).

ОБГРУНТУВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ЕКСПЕРТНОЇ СИСТЕМИ В ДІАГНОСТИЦІ СТАНУ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Луб А. І., аспірант, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Залучення сучасних методів, які дозволяють підвищити гнучкість, швидкість і здатність більш повно оцінити стан фінансової безпеки підприємства для дослідження господарських ситуацій і розробки управлінських рішень є одним з важливіших завдань сучасної економічної теорії. Особливе місце серед методів, які можуть вирішити проблеми реалізації діагностики, займають експертні системи.

Так, діагностика стану фінансової безпеки підприємства повинна бути постійною, повторювальною, швидкою та якісною. Для постійного дотримання належного рівня фінансової безпеки просто необхідно застосовувати ряд